

ತೇಜಸ್ವಿ ಕಥೆಗಳ ಅವಲೋಕನ

ಮಂಜುನಾಥ ಪಾಟೀಲ

ಸಂಶೋಧನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ

ರಾಣಿ ಚನ್ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಳಗಾವಿ-591156

ಮೊ: 8095258003, ಮೇಲ್:manju86p@gmail.com

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ:

ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉತ್ಕರ್ಷ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂಡಾಯದ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಔದ್ಯಮಿಕ ಆವಿಷ್ಕಾರ, ಪ್ರಗತಿಗಳ ಆಸ್ಪೋಟನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ನಿವೀರ್ಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೆಗಾರರಾಗಿ ಬೆಳೆದರು. ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆಳ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯನ ಆಷಾಡಭೂತಿತನ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು, ಶೋಷಣೆಗಳು, ಸಭ್ಯತೆಯ ಸೋಗಿನ ಬಗೆಗೆ ಬಂಡಾಯ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರ ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಕಿ ವರ್ಡ್: ಉತ್ಕರ್ಷ, ಬಂಡಾಯ, ಹೃದಯ, ದೂಪದ ಮರ, ಗುಮಾನಿ, ಗಮ್ಯ.

ಪಿರೀಕೆ

ಕುವೆಂಪುರವರ ಪ್ರಭಾವ ವಲಯದಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಸೀಮಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು. ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಬದುಕನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸುತ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕುವೆಂಪುರವರ ಕಲಾಪ್ರಜ್ಞೆ, ಕಾರಂತರ ಪ್ರಯೋಗಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಲೋಹಿಯಾ ಅವರ ತತ್ವಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ತೇಜಸ್ವಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಸರವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತೇಜಸ್ವಿಯವರು 'ಹುಲಿಯೂರಿನ ಸರಹದ್ದಿನಿಂದಲೇ' ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ ಇವರು 'ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸ್' ಮತ್ತು 'ಕಿರಗೂರಿನ ಗಯ್ಯಾಳಿಗಳು' ಉತ್ತಮ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದಟ್ಟವಾದ ವಿವರಗಳಿಂದ ಕತೆಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಜೀವಂತವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ.

1974 ರಲ್ಲಿ ನವ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ತಮ್ಮ 'ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸ್' ಸಂಗ್ರಹದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದರು - "ಕನ್ನಡದ ನವ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊರೆದು ಹೊಸದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವೀಗ ಅನ್ವೇಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನವ್ಯಸಾಹಿತಿಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ವಿಮರ್ಶೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ರಾಜಕೀಯ, ಅನುಭವ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕುಗ್ಗಿಸಿದುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಮಾರ್ಗದ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಶನಿಗಳಾಗಿವೆ". ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ದೇಶನಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ನವ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯ ಸಾರಿದ ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ಅನಂತರದ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಬಂಡಾಯ ಎಷ್ಟು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರ ವಸ್ತು, ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಭಾವ, ಕ್ರೌರ್ಯ ಇವುಗಳಿಂದ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಬತ್ತುವುದು, ವ್ಯಕ್ತಿಜೀವನ ಬರಡಾಗುವುದು ಅವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರ “ಅಬಚೂರಿನ ಪ್ರೋಸ್ಟಾಫೀಸ್” ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರತೆ, ಕಾಮ, ಇಂಗ್ಲಿಷನ ಪ್ರಭಾವ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪರಿಸರ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ಆಧುನಿಕರಣದ ಪ್ರಭಾವ ಇವೆಲ್ಲವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಈ ಕತೆಯ ಆಶಯ ದುರಂತ ಮತ್ತು ವಿನೋದ ಎರಡನ್ನು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅಬಚೂರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರೋಸ್ಟಾಫೀಸ್‌ಗೆ ಪ್ರೋಸ್ಟಮಾಸ್ತರನಾಗಿ ನೇಮಕವಾದ ಬೋಬಣ್ಣನ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇದ್ದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿಯ ಅಲೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಆತನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಂತೋಷಕ್ಕೂ, ತೊಂದರೆಗೂ ಮಾಡುವುದು ಈ ಕತೆಯ ವಸ್ತು.

ಪ್ರೋಸ್ಟಾಫೀಸ್‌ನಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಇದು ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಆಗುವ, ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ದೂರ ನಿಂತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲಮಯ, ಅಸಮಾಧಾನ, ಮನಸ್ತಾಪಗಳು, ಬೋಬಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾವೇರಿ ನಡುವಿನ ಅಸಹಕಾರ ವರ್ತನೆ, ಅತ್ತೆ ಮಾಚಮ್ಮನ ದರ್ಪ ಇವೆಲ್ಲಾ ಈ ಕತೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ಬೋಬಣ್ಣನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅಶಾಂತಿ ಕೊನೆಗೆ ಇಡೀ ಅಬಚೂರಿನ ಜನತೆಯನ್ನೇ ತನ್ನ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೋಬಣ್ಣ ಅಬಚೂರಿನಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಸಂಗದೊಂದಿಗೆ ಕತೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಆತನನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಲು ಬಂದ ಜನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಗುದ್ದಿ ಓಡಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡದೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕರಗಿಹೋಗುವ ಆತನ ದೃಶ್ಯ ದುರಂತಮಯವಾದುದು. ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರೋಸ್ಟಾಫೀಸ್‌ನ್ನು ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋಬಣ್ಣನನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ಪಶು ಸಮಾನವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ, ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ, ತೀವ್ರವಾದ ವಿಷಾದ, ಸಿಟ್ಟು ಕತೆಯೊಳಗೆ ಮೌನವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ಅಂಶಗಳು, ಇದು ಜೀವನದ ಅಸಂಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೃದ್ಯವಾಗಿ ಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಮೂಹ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಅಂಚೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತೀಯ ಪರಿಸರ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಅಬಚೂರು ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಊರಿನ ಬೋಬಣ್ಣನ ಸಂಸಾರದ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಧ್ಯಮದ ಸೇತುವೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಬೋಬಣ್ಣನ ಪ್ರೋಸ್ಟಾಫೀಸ್ ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕುವ ಕೇಂದ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲೂ ಬಿರುಕು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರೋಸ್ಟಾಫೀಸ್ ಮುಚ್ಚಿ, ಹೆಂಡತಿ ಕಾವೇರಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಮಾಚಮ್ಮಳ ಜೊತೆ ತೋಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಕತೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಈ ಕಥಾ ಸಂಕಲನದ ಮುನ್ನುಡಿ ರೂಪದ ‘ಹೊಸ ದಿಗಂತದಕಡೆ’ ಬರಹದಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ವಿ ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಶೈಲಿ, ತಂತ್ರ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕತನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಮಾಧ್ಯಮ ಪಠ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು, ಗ್ರಾಮ ಜೀವನದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ “ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ, ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ, ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ನಿಜವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ವಿವೇಚನೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಕರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಆಪಾದನೆಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನ್ನಿಸಿದರೂ, ಈ ಸಂಕಲನದ ಕತೆಗಳು ಸಣ್ಣಕತೆಯ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದಿಗಂತವನ್ನು ತೆರೆಯುವ, ನವ್ಯಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ತಿರುವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಹವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ.

ಸಮಾಜದ ಅವನತಿಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕತೆ ' ಕುಬಿ ಮತ್ತು ಇಯಾಲ '. ಈ ಅವನತಿಯು ಬರೀವಿಚಾರವಾದಿ ಕುಬಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಮುಗ್ಧ ಇಯಾಲಳ ಅವನತಿ ಮಾತ್ರವಾಗದೆ ಇಡೀ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಾಜದ ಅವನತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. 'ಕುಬಿ' ರೋಗದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದು ಭೈರಾಪುರದ ಜನರ ಅಜ್ಞಾನ, ಮೌಢ್ಯತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. "ಜ್ಞಾನ ತನ್ನೊಡನೆ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಯ್ಯುವುದು ಅದರ ಅನುವಂಶಿಕ ಗುಣವೋ ಅಥವಾ ಇದೊಂದು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ದುರಂತವೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು?" ಎಂಬುದು ಕುಬಿಯ ನಿಲುವು.

ಮೌಢ್ಯ ತುಂಬಿರುವ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಸಂವಾದ ಕಡಿದು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕುಬಿಯ ವಿಚಾರವಾದವು ಸಮಾಜದೊಡನೆ ಸಂವಹನ ಸಾಧಿಸದೆ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ದುರಂತವೇ ಈ ಕತೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದು. ಕುಬಿಯ ಸೋಲು ಒಂದು ವಿಷಾದದ ದನಿಯಾಗಿದೆ. ಭೈರಾಪುರದ ಜನರ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯು ಕುಬಿಯ ವಿಚಾರವಾದದಿಂದ ಬದಲಾಗದಂತ ಶಾಶ್ವತ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಅದು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರೆಯುವಂತಹದು ಎಂಬ ನಿಲುವನ್ನೂ ಸಹ ಕತೆ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವಾದದ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಕತೆ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಕತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನಲೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಿದಾಗ ಇದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. "ಧೂಪದ ಮರದ ಕಲ್ಲುಬಂಡೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಜನ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಂಡೆ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳವಾಗಿ ಜನ ಸುಪ್ತವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದ ಅದು ಅಲ್ಲೇ ಶಾಶ್ವತವಾಗುತ್ತದೆ" ಮತ್ತು "ಕುಬಿ ಡಾಕ್ಟರು ಸತ್ತ, ಲೋರಿಯ ಹೆಣದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಆವಾಹಣ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದರು. ಮಹಾ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠ ಕುಬಿ ಡಾಕ್ಟರು ಎಂದರೆ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ತಗ್ಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ." ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸಿ ಜನ ಧೂಪದ ಮರದ ಬಂಡೆಯನ್ನೂ ಕುಬಿ ಡಾಕ್ಟರನ್ನೂ ಕೊಂಡಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಕುಬಿ ತಾನೂ ಯಾವುದನ್ನು ನಂಬದೆ ವಿರೋಧಿಸಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದನೋ ಅದನ್ನೇ ಗೂಢವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಲೂ ಬಂದುದು ಕಾಲಪುರುಷನ ಅಪಹಾಸ್ಯ; ಜೊತೆಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಂಗ್ಯ. ಇಯಾಲಳ ಕೊಲೆ ಕೂಡ ದುರಂತವಾದುದು. ಆಕೆಯ ಸಾವಿನ ಸುತ್ತ ಕತೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಗೂಢವಾಗುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಸಮಾಜವೇ ಆಕೆಯ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣ. ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂಗಗಳಾದ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ ಭ್ರಷ್ಟತೆ, ಪುಢಾರಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಸ್ವಾರ್ಥ, ದೀನದಲಿತರ, ಹಮಾಲಿಗಳ ಅಸಹನೀಯವಾದ ಬಾಳಿನ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಸಮಾಜದ ವಾಸ್ತವ ಚಿತ್ರಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ನಾಗರಿಕವಾದ ಸಮಾಜವಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕರಾಳ ಸ್ವರೂಪಗಳು ರೋಮಾಂಚನವಾದವುಗಳು. ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೂ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕತೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಕುಬಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭೈರಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ ಜನರ ಮೇಲಾಗುವ ಅನಾಚಾರ, ಅತ್ಯಾಚಾರ ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಜನರಿಗಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆತನ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವಿಷಾದಕರ ಸಂಗತಿ.

ಭೈರಾಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಪೂರ್ತಿ ದೊರೆತಿದ್ದು ಇಯಾಲಳ ಕೊಲೆ. ಈ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಢವಾರ್ತೆಗಳು ಯಾವ ತರಹ ಇದ್ದವೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಕುಬೇರನಿಗೆ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾದುದು ತನ್ನ ಔಷಧಿಯಿಂದಲೋ ಅವರ ನಂಬುಗೆಯಿಂದಲೋ ಎಂದು ಗುಮಾನಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು, ಕುರುಡುಬುದ್ಧಿಯೂ, ಗುಪ್ತವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಗೋಚರವಾಗಿಯೂ ಸಮಾನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಕುಬಿಗೆ ಭೈರಾಪುರದ ರಾಜಕಾರಣದ

ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕ ಸ್ವರೂಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅನುಭವ ಗಮ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೂಡ ಈ ರಾಜಕಾರಣದ ಪ್ರಭಾವವಲಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದೊಡನೆಯೇ ಅದರ ಸತ್ಯ ನ್ಯಾಯ ವಾಸ್ತವಗಳೆಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೊಲೆ ಒಂದು ಕರುಣೆಯಾಗಿ, ಕಳ್ಳತನ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ, ಅಸತ್ಯವೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ರೀತಿ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳ ನರಕಯಾತನೆ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ಮೌಢ್ಯತೆ, ಡಾಕ್ಟರ್‌ರ ನಿಷ್ಕರತೆ, ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆ, ಹಳ್ಳಿಯ ವಾಸ್ತವತೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ, ಮೋಸ, ವಂಚನೆ, ಪೋಲಿಸರ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಬ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಜಾತಿ ರಾಜಕಾರಣ, ಜನರ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕತೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಮೌಢ್ಯದಿಂದ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕುಬಿ ಜನರನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಷ್ಟು, ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಭೈರಾಪುರದ ಕೊಳಕು ರಾಜಕೀಯ, ಮೌಢ್ಯ, ಇಯಾಲಳ ಕೊಲೆ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವ ಅಸಾಂಬದ್ಧ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಗುಮಾನಿಗಳು ಆ ಊರಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡು ದುರಂತದತ್ತ ಸಾಗುವುದು ಕಾಲಪುರುಷನ ಅಪಹಾಸ್ಯ, ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಕೂಡ.

ಸಮಾರೋಪ:

ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥಶೋಧದ ದಾರ್ಶನಿಕ ಗುಣವೆ ಅವರೊಬ್ಬ ಧಿಲ್ಲರಗಳ ಲೇಖಕನಾಗುವಂತೆ ತಡೆದಿದೆ. ಸಮಾಜದ ಅನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರದೇ ತಮ್ಮ ಒಳಗಿನ ತುಡಿತದಂತೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗುವ ಬದುಕಿನ ಹಾದಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತೇಜಸ್ವಿ ಭಾವಿಸಿದವರು. ಸಮಾಜವು ಅವರ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಳಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಜಡಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೃಜನಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೇಜಸ್ವಿ ಶೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಬೇರೆ ಹುಡುಕಾಟದ ವಿಭಿನ್ನ ಆವೃತ್ತಿಗಳ ಹಾಗೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಬಂಡಾಯ ದಲಿತ ಲೇಖಕರು ಸಮಾಜದ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ಮಾನವರನ್ನು ಕಾಣಿಸಿದರೆ, ಇಂತಹ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ವತಂತ್ರ ಚೈತನ್ಯ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೇಜಸ್ವಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆಕರಗ್ರಂಥಗಳು:

- [1] ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸು, ಕೆ.ಪಿ.ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ, ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ ಮೈಸೂರು.
- [2] ಕೆ.ಪಿ.ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ, ರಾ.ವೆಂಕಟೇಶ ಇಂದ್ವಾಡಿ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿ.ವಿ. ಹಂಪಿ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ.
- [3] ಅರಿವಿನ ಕುರುಹು, ಮಲ್ಲಿಗಹಳ್ಳಿ ನರೇಂದ್ರಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಗೆರೆ ಸೋಮಶೇಖರ, ತಾರಾ ಪ್ರಿಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್, ಮೈಸೂರು.